Kontakt

2018-01-12

Czyli dla idealistów nie ma nagród?

Od czasów, kiedy została nadana pierwsza transmisja radiowa, ziemskie audycje, muzyka jest bez przerwy emitowana. Fale radiowe nie ograniczają się jedynie do Ziemi, ich zasięg jest dużo większy. Ziemskie słowa poprzez fale elektromagnetyczne płyną również w bezmiar kosmosu. Pomimo że poruszają się z prędkością światła, odległości są tam tak duże, że do potencjalnego odbiorcy dotrą za setki lat. Jeżeli oczywiście jest ktoś, kto będzie w stanie je odebrać, zrozumieć, a może i odpowiedzieć. Naukowcy przewidzieli sytuację, że ktoś z kosmosu może również nadać, używając fal radiowych do komunikacji i powołali program SETI (Search for Extraterrestial Inteligence), który przy pomocy radioteleskopów poszukuje nietypowych fal radiowych płynących z kosmosu.

Eleanora Ann Arroway (Jodie Foster) od najmłodszych lat, pod wpływam swego taty Teda (David Morse), pasjonowała się radioamatorstwem i astronomią. Bardzo chciałaby się skontaktować z nieżyjącą mamą, ale to niemożliwe. Po latach została naukowcem, tym razem jednak jej celem jest nawiązanie kontaktu z pozaziemską inteligencją. To zadanie dla bardzo cierpliwych, nie ma żadnej gwarancji, że ktokolwiek jest po drugiej stronie radia. Zwykle słyszy się sygnały z tła, czy pulsary. Potrzeba też dużego radia. Na szczęście dr. Arroway ma możliwość korzystania z takiego – radioteleskop w Arecibo.

Nie zawsze jednak jest tak, że można mieć, co się chce. Radioteleskop nie jest jej własnością, są inni naukowcy chcący z niego korzystać, w celach bardziej naukowych, poważniejszych niż słuchanie ufoludków, Ellie i jej ekipa w końcu traci tą możliwość, zostaje „wygryziona”. Musi poszukać innego urządzenia, a taka możliwość kosztuje i to nie mało. Musi mieć sponsora, po długich poszukiwaniach znajduje, swoją ostatnią nadzieję – firmę Hadden Indrustes. Jej tajemniczy właściciel (John Hurt) – nie pokazuje się, daje jej środki. Pracuje teraz na jeszcze większym radioteleskopie, a raczej całym

systemie – 27 anten. Obserwatorium w Nowym Meksyku.

4 lata później, ma kolejne starcie z Drumlinem (Tom Skerritt), który podobnie jak w Portoryko, znowu chce ją wygryźć.

Jednak wtedy, 3 miesiące przed planowanym opuszczeniem ośrodka, zdarza się cud, natrafia na zbyt regularny sygnał, nie może on być pochodzenia naturalnego, to nie pulsar czy supernowa. Nie pochodzi też z Ziemi. Sygnał zaczyna nadawać liczby pierwsze. Czyżby Dr. Arroway uzyskała sygnał od innej inteligentnej rasy? Pochodzi on z gwiazdozbioru Lutni, z Wegi. Jednak tam ma nic nie być, żadnych planet. Kto więc go nadaje?

Po ogłoszeniu tej epokowej informacji pokazują się, co oczywiste, ludzie w mundurkach. Toż bezpieczeństwo Ameryki może być zagrożone! Najlepiej by było, jakby wojsko przejęło projekt. Natychmiast.

Niewidomy współpracownik Dr. Arroway, słuchając sygnału audio, stwierdza, że prawdopodobnie coś tam jeszcze jest. Jego wyostrzony słuch się nie myli, sygnał zawiera on nie tylko pasmo audio, ale i wideo. Dokładnie pierwszą transmisję wideo nadaną z Ziemi. Tajemniczy nadawcy odesłali to, co Ziemia wysłała w kosmos. A nie jest to zbyt chlubne dla naszej historii.

Przy obserwatorium pojawiają się widzowie. Ci zwykli i świrnięci, a tych drugich w Ameryce nie brakuje. Nie wszystkim podoba się odkrycie, dla niektórych Bóg jest ważniejszy niż nauka.

Nie jest to jednak koniec niespodzianek z sygnału. Jest jeszcze jedno ukryte coś – obrazy pełne tajemniczych wzorów, rysunków – jest ich ponad 63000. Nie idzie jednak tego sensownie poukładać i rozszyfrować. A kiedy się to już uda, okazuje się, że to plany jakiegoś urządzenia. Pomimo ryzyka – nie wiadomo co to jest, po długich rozmowach, zapada decyzja o wybudowaniu go…

„**Contakt**”, pokazuje możliwość nawiązania kontaktu z pozaziemską inteligencją. Oczywiście nie sposób przewidzieć, czy również odeślą nasz sygnał z Adolfem i jego bandą, czy może coś innego. Może w ogóle nie zorientujemy się, że cokolwiek nam przesyłają…

Film jest realistycznie wykonany zarówno praca przy badaniu potencjalnych źródeł sygnału, jak i później, przy aktywowaniu tajemniczego urządzania. Przepychanki polityczne, tajemnice których do końca nie udaje się utrzymać. Dużym plusem są naturalne i prawdziwe scenerie, w których realizowano „**Contakt**” – obserwatorium Very Large Array, Waszyngton, Centrum Kosmicznym im. Johna F. Kennedy'ego na Canaveral, czy Arecibo.

Pomimo że film nie odpowiada jednoznacznie, ufoki są, lub ich nie ma, ta tajemniczość dodaje mu pewnej powagi, której i tak mu nie brakuje. Nam musi wystarczyć dalsze oczekiwanie na ewentualny kontakt.

Tytuł polski: **Kontakt**

Tytuł oryginalny: **Contact**

Reżyseria: Robert Zemeckis

Jodie Foster jako Eleanor Ann Arroway

Matthew McConaughey jako Palmer Joss

James Woods jako Michael Kitz

John Hurt jako S.R. Hadden

Tom Skerritt jako David Drumlin

William Fichtner jako Kent

David Morse jako Ted Arroway

Angela Bassett jako Rachel Constantine

Artur Wyszyński